

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 203.

Tiende Session.

50de Møde.

Onsdagen den 9de December.

(Fortsat.)

Ordføreren (Fischer). (fortsat): Der gives nu et Referat af den Correspondance, som har været ført i den Anledning, men som er endt med, at Forfatteren har faaet communiceret en Skrivelse fra Justitsministeriet under 23de Decbr. 1855, ifølge hvilken Justitsministeriet ikke har fundet sig foranlediget til at foretage noget Videre i Sagen. Det er meget vanskeligt for den, der ikke kender Localiteterne, at domme om, hvilken Betydning denne Sag kan have, men saameget er i ethvert Tilfælde klart, at Justitsministeriet ikke kan lægge synderlig Vægt paa Sagen, eftersom det endelige Resultat med Hensyn dertil er faldet saaledes ud, at vedkommende Løges Indstilling ikke kunde tages tilfølge. Dernæst findes der et Uddrag af Districtsløge Casses Medicinalberetning for 1855, hvori det siges, at der nu fortiden indrettes Beboelser i Kjeldere og Baghuse, hvor man tidligere kun havde Brænde- og Torveoplag. Det hedder endvidere, at Communens Evner ere stegne med de enkelte Medlemmers, og derfor bygges der nu Skoler og Fattighuse paa Landet og i Kjøbstæderne, „men,“ tilføies der, „det er maaskee tvivlsomt, hvorvidt der er taget Hensyn til Sundheden.“ Forfatteren gaar derefter over til at omtale et enkelt Tilfælde ved Bygningen af en Skole i Slagelse paa en tidligere, men for længe siden nedlagt Kirkegaard; det hedder derom, at han først henvendte sig til vedkommende Borgermester, men fik til Svar,

at der byggedes efter en Amts-Resolution. Ved Brøndens Gravning viste der sig imidlertid, at der var en utrolig Mængde Been tilstede, og nu fik han udvirket, at man omkring Brønden i mindst 3 Alens Afstand fra samme og i 3 Alens Dybde bortførte Jorden og stampede Leer isædet derfor. Senere hedder det imidlertid i Skrivelsen, at da han ikke med Sikkerhed tør paastaae, at disse Been, der syntes at være befrieede for organiske Bestanddele, kunne medføre for Vandet skadelige Egenffaber, vil han ikke foretage noget Videre i Sagen, end hvad der allerede var skeet. Den Betragtning maa unægtelig paatrænge sig Enhver, at denne Undersøgelse burde have været anstillet først, inden der overhovedet foretoges noget i Sagen, og hvad der er skeet er derhos af en saadan Beskaffenhed, at hvis der var nogen Fare ved, at Vandet gjenemtrængte det Jordlag, hvori Benene fandtes, saa vilde den trufne Foranstaltning just bevirke, at der ikke kom noget Vand i Brønden fra Overfladen, uden at have passeret Beenlaget; thi da man fatte udenom Brønden et Leerlag, som var uigjenemtrængeligt af Vandet, vilde det altsaa standse Vandet og nøde det til at trænge dybt ned, for at komme i selve Brønden; Hensigten var altsaa at forhindre, at disse Been fik Indflydelse paa Vandet, og saa træffes der en Foranstaltning, ifølge hvilken intet Vand fra Overfladen kan komme i Brønden, medmindre det passerer Beenlaget. Forfatteren seer tilbage paa denne sin Virksomhed og siger: „Jeg troer saaledes, uagtet den passive Modstand, som er viist mig, nogenlunde at have varetaget Sundhedshensynet,“ og saa slutter han med at omtale med Højs de Dele af hans District, der ligge under Holbek Amt, hvor man har consuleret ham,